Europaparlamentet
2014-2019

Plenarhandling

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

om situationen i Eritrea
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
för PPE-gruppen
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică,

Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis,
Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López,
Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz,
Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte,
Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini,
Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod,
Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă,
Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis,
Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche,
Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková,
Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
för S&D-gruppen
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko,
Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
för ECR-gruppen
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius,
Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová,
Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin,
Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis,
Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz,
Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl,
Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
för ALDE-gruppen
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey,
Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
för GUE/NGL-gruppen
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
för Verts/ALE-gruppen
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
för EFDD-gruppen

Europaparlamentets resolution om situationen i Eritrea
(2016/2599(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av sina tidigare resolutioner om Eritrea, särskilt resolutionerna av den 7 februari 2002[1], 18 november 2004[2] och 15 september 2011[3] om situationen för de mänskliga rättigheterna i landet och fallet Dawit Isaak,

– med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011) and 2244 (2015), som förlängde vapenembargot mot Eritrea fram till den 15 november 2016, och rapporten av den 19 oktober 2015 från övervakningsgruppen för Somalia och Eritrea,

– med beaktande av rapporten till FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 19 juni 2015 från FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Eritrea, Sheila B. Keetharuth,

– med beaktande av AVS–EU-partnerskapsavtalet (Cotonouavtalet), i dess ändrade lydelse från 2005 och 2010, som Eritrea har undertecknat,

– med beaktande av rådets beslut 2010/127/Gusp av den 1 mars 2010 om restriktiva åtgärder mot Eritrea[4], ändrat genom rådets beslut 2010/414/Gusp av den 26 juli 2010[5] och ytterligare ändrat genom rådets beslut 2012/632/Gusp av den 15 oktober 2012[6],

– med beaktande av slutsatserna av den 11 november 2015 från granskningsarbetsgrupp A inom Europaparlamentets utvecklingsutskott,

– med beaktande av uttalandet av den 18 september 2014 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om politiska fångar i Eritrea,

– med beaktande av utrikestjänstens rapport från 2015 om partnerskapet mellan Eritrea och Europeiska unionen,

– med beaktande av den landsrapport som FN:s enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt (UN Women) publicerade i juni 2014 om styret i Eritrea,

– med beaktande av det nationella vägledande programmet för Eritrea inom ramen för den elfte Europeiska utvecklingsfonden av den 3 februari 2016,

[1] EUT C 284 E, 21.11.2002, s. 359.
[2] EUT C 201 E, 18.8.2005, s. 123.
[3] EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 146.
[4] EUT L 51, 2.3.2010, s. 19.
[5] EUT L 195, 27.7.2010, s. 74.
[6] EUT L 282, 16.10.2012, s. 46.

– med beaktande av det uttalande till medierna som FN:s undersökningskommission för de mänskliga rättigheterna i Eritrea gjorde den 8 juni 2015,

– med beaktande av konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,

– med beaktande av uttalandena av den 23 november 2011 och 25 juni 2013 av medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen om situationen för de mänskliga rättigheterna i Eritrea,

– med beaktande av sin diskussion den 27 maj 2015 om EU:s utvecklingsbistånd till Eritrea mot bakgrund av dokumenterade människorättskränkningar,

– med beaktande av Eritreas grundlag som antogs 1997 och som garanterar medborgerliga fri- och rättigheter, religionsfrihet inberäknad,

– med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner nr 29 om tvångsarbete, nr 105 om avskaffande av tvångsarbete och nr 87 om föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten,

– med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter från 1981,

– med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,

– med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

– med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. EU har stött Eritrea sedan landet blev självständigt från Etiopien 1993. Det ursprungliga löfte om demokrati och rättsstatsprincipen som Eritreas regering gav efter att landet blev självständigt har inte hållits, under förevändning av nationellt försvar och militärtjänst. Det planerade presidentvalet 1997 hölls aldrig, och grundlagen som ratificerades samma år har aldrig tillämpats. Regionalvalen som var planerade till 2009 har ännu inte genomförts. Även innan nationalförsamlingen upplöstes 2002 brukade lagar antas genom regeringsdekret.

B. Eritreas självständighet från Etiopien 1993 skapade förväntningar både inom världssamfundet och bland det eritreanska folket om att detta skulle hjälpa det eritreanska folket att bygga upp ett land som respekterar de mänskliga rättigheterna och som är fritt från förtryck. Detta har inte hänt, utan i stället har förtrycket förvärrats och kränkningarna av de mänskliga rättigheterna ökat.

C. FN:s särskilda rapportör konstaterade att människorättsförhållandena i Eritrea hör till de sämsta i världen med dagliga, rutinmässiga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och utan några förbättringar under de senaste åren. Många unga har flytt från landet för att undkomma en regering som utövar förtryck och en obligatorisk värnplikt som ofta startar vid mycket unga år. Tjänstgöringstiden på 18 månader respekteras sällan, vilket

innebär att de flesta eritreaner är inkallade på obestämd tid, och denna obligatoriska militärtjänstgöring utan tidsbestämning är ett hinder för landets potentiella ekonomiska tillväxt. Varje ökning av den lön de värnpliktiga får är meningslös eftersom nakfan nyligen devalverats och bankrestriktioner har lett till att landet nu har ett underskott. Många värnpliktiga används i tvångsarbete och ges civila uppgifter, och majoriteten av dem som gör sin militärtjänstgöring befinner sig i en slaveri-liknande situation, där allt slags arbete, jobbansökningar och möjligheten att ha ett familjeliv kontrolleras. Religions- och samvetsfrihet, mediefrihet och yttrandefrihet är inte garanterade.

D. FN:s undersökningskommission för de mänskliga rättigheterna i Eritrea har konstaterat att kränkningarna i form av exempelvis utomrättsliga avrättningar, tortyr (inklusive tortyr och slaveri av sexuell karaktär), en värnplikt som innebär en form av slaveri, tvångsarbete och principen om att skjuta för att döda i gränsområdena kan utgöra brott mot mänskligheten.

E. Organisationen Human Rights Watch betonar att det inte finns någon religionsfrihet i Eritrea. Invånare som utövar andra religioner än de fyra som erkänts från regeringshåll utsätts för svåra trakasserier från statsmakterna. Till och med när det gäller erkända religioner blandar sig statsmakterna i folks religionsutövning. .

F. Homosexuella handlingar är illegala i Eritrea, och regeringen vägrar att genomföra anti-diskrimineringslagstiftning för att skydda homosexuella, bisexuella, transpersoner eller intersexuella.

G. Diskriminering av och våld mot kvinnor förekommer i alla delar av det eritreanska samhället. Kvinnor löper extremt stor risk att utsättas för sexuellt våld i det militära och på militära träningsläger, men också i samhället i övrigt, där våld mot kvinnor förekommer i en miljö som präglas av straffrihet. Uppskattningsvis 89 procent av alla flickor i Eritrea har genomgått kvinnlig könsstympning. I mars 2007 gjorde regeringen ett tillkännagivande som kriminaliserade och förbjöd kvinnlig könsstympning, samt finansierade utbildningsprogam under det året i syfte att motverka denna sedvänja. Kvinnor kan förlora sin rätt till matkuponger och tillgång till mark.

H. Ett enormt antal eritreaner frihetsberövas av ett stort antal ogrundade anledningar – såsom att de uttryckt självständiga åsikter – eller helt utan explicit anledning, och för ospecificerade tidsperioder. Fängslade personer, även barn, lever under extremt svåra fängelseförhållanden som i vissa fall kan likställas med tortyr, och nekas medicinsk vård. Kvinnliga fångar vaktas ofta av manliga vakter, vilket ökar risken för sexuellt och könsbaserat våld. Enligt organisationen Freedom House (rapport för 2015) fortsätter Eritrea att vara en av de mest repressiva mediamiljöerna i världen och landet fick lägsta möjliga poäng vilket gör att det rankas som ”sämst av de sämsta”. Siffrorna för landet vad gäller tillgång till internet – endast en procent – är också en av de lägsta i världen.

I. I sitt uttalande i Bryssel den 18 september 2014 uttryckte utrikestjänstens talesperson sin oro över att en grupp med elva parlamentsledamöter och framträdande medlemmar av Folkfronten för demokrati och rättvisa (PFDJ) sedan den 18 september 2001 har hållits fängslade utan åtal, dom eller möjlighet att träffa en advokat, och att tio

oberoende journalister, inbegripet Dawit Isaak, svensk medborgare och den enda europeiska samvetsfången, har hållits olagligt fängslade sedan den 23 september 2001. Patriark Abune Antonios fortsätter att sitta isolerad i husarrest sedan januari 2006.

J. Det finns ingen pressfrihet, eftersom oberoende medier är förbjudna i Eritrea, och för åttonde året i följd rankar organisationen Reportrar utan gränser på sin lista över pressfriheten i världen Eritrea som sämsta land av 170–180 bedömda länder.

K. Enligt en rapport från 2015 om mänsklig utveckling från FN:s utvecklingsprogram placerar sig Eritrea på 186:a plats av 188 länder.

L. Enligt FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Eritrea finns det tre huvudsakliga områden som inger oro, nämligen för det första åtnjutandet av ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, inklusive rätten till dräglig bostad, för det andra smuggling och människohandel, och för det tredje de allt fler ensamkommande barnen bland de över 5 000 personer som varje månad flyr från landet.

M. Den 26 juni 2015 demonstrerade hundratals flyktingar från Eritrea utanför Afrikanska unionens högkvarter och krävde att denna regionala organisation skulle trycka på för demokratiska reformer i deras hemland. Demonstranterna anklagade Eritreas långvariga president Isaias Afewerki för att vara en diktator och yrkade på att Afrikanska unionen skulle vidta åtgärder.

N. I november 2015 varnade FN för allvarlig torka på Afrikas horn p.g.a. det rådande El Niño-fenomenet. I december 2015 konstaterade FN att torkan är den värsta som någonsin har registrerats i regionen, och att den har resulterat i att skördarna har minskat med 50–90 procent. Eritrea hör följaktligen till de länder som står inför en stor utmaning när det gäller att trygga livsmedelsförsörjningen för sin befolkning.

O. Eritreas president har helt i strid med den reella torkan avvisat alla farhågor om en livsmedelskris och konstaterat att landet trots en minskning av den totala jordbruksproduktionen inte står inför någon kris.

P. EU är en viktig givare till Eritrea genom sitt utvecklingsstöd och bistånd till landet.

Q. Den eritreanska regeringen avbröt unilateralt biståndet 2011 och erkänner inte officiellt sitt samarbete och partnerskap med EU. Eritrea underlättar inte möjligheten för Europaparlamentets ledamöter att fritt och utan kontroller besöka Eritrea.

R. Förlusten av försörjningsmöjligheter uppmuntrar kvinnor och barn att fly landet. Under 2015 utgjorde eritreaner på flykt den fjärde största gruppen människor (efter syrier, irakier och afghaner) som riskerar sina liv på en farlig resa mot Europa där de blir utsatta för obarmhärtiga människosmugglare på den farliga resan över Medelhavet. Situationen i Eritrea påverkar därför Europa direkt, eftersom det eritreanska folket skulle kunna återvända till sitt hemland om de mänskliga rättigheterna skulle respekteras och upprätthållas i Eritrea och folket kunna leva utan fruktan.

S. Enligt FN:s flyktingkommissariat har över 400 000 eritreaner, eller nio procent av den totala befolkningen, flytt. Enligt UNHCR:s beräkningar lämnar omkring 5 000 eritreaner landet varje månad, vilket till stor del förklaras med de ihållande allvarliga människorättskränkningarna. Under 2015 beviljades flyktingstatus i EU i 69 procent av asylfallen, samtidigt som ytterligare 27 procent av de sökande fick subsidiärt skydd, vilket visar hur allvarliga förföljelserna i Eritrea är.

T. Människohandel i Sinai som inbegriper både krav på lösensummor och svår tortyr är orsaken till att ett stort antal bortförda eritreanska flyktingar dödats och försvunnit. De som överlevt är svårt traumatiserade, och de har inte fått vare sig vård eller stöd. Det råder fullständig straffrihet och de skyldiga ställs inte inför rätta. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt ensamkommande barn som fallit offer för människohandel, eftersom de på grund av sin mycket utsatta situation är i behov av särskilt stöd och särskild hjälp.

U. Den 22 februari 2016 gjorde den mellanstatliga utvecklingsmyndighetens (Igad) program för säkerhetssektorn (SSP) i Addis Abeba i Etiopien en officiell lansering av en studie om människosmuggling och människohandel längs migrationsvägarna mellan Afrikas horn och Medelhavsområdet.

V. Eritrea stöder Khartoumprocessen (gemensamt initiativ av EU och AU som lanserades den 28 november 2014) som syftar till att behandla frågan om migration och människohandel, och som omfattar genomförandet av konkreta projekt, däribland stärkt kapacitet när det gäller rättsväsendet och för att öka medvetenheten.

W. EU införde i mars 2010 inledningsvis sanktioner mot Eritrea för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1907 (2009). Sanktionerna omfattade ett vapenembargo, reserestriktioner och frysning av tillgångar för personer som utgör ett hot mot fred och nationell försoning.

X. EU har ett egenintresse av att se Eritrea stabiliseras eftersom den nuvarande situationen tvingar en stor del av befolkningen att fly, och tusentals människor följaktligen mister sina liv till följd av brottslig verksamhet, däribland smuggling av migranter och handel med människor.

Y. Regimen har utvidgat räckvidden för sitt totalitära styre så att det kommit att omfatta utlandseritreaner. Man utpressar dessa på två procents skatt på de utlandsbaserade inkomsterna, spionerar på dem och gör anhöriga som stannat i Eritrea till måltavlor på grund av missgärningar som de anses ha gjort sig skyldiga till. Den 28 januari 2016 undertecknade i Asmara Eritreas minister för nationell utveckling och chefen för EU:s delegation ett nationellt vägledande program (NVP) enligt den elfte Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallad EUF), med ett värde på 200 miljoner euro för de kommande fem åren. Tyngdpunkten för åtgärderna bör ligga på förnybar energi, samhällsstyrning och förvaltning av offentliga finanser, framför allt inom energisektorn.

Z. Den 13 november 2015 bad Europaparlamentets utvecklingsutskott kommissionen och utrikestjänsten att beakta de slutsatser om utkastet till nationellt vägledande program för

Eritrea som sänts till EUF-kommittén och där det hänvisades till hur omfattande och allvarliga de människorättskränkningar är som regimen i Eritrea begått, samt till att denna regim är opålitlig som samarbetspartner i utvecklingsfrågor och att landet är genomsyrat av korruption, att det nästan helt saknas insyn i dess förvaltning av offentliga finanser och att det är risk för att medel från EUF kommer att missbrukas för migrationshanteringsändamål. Utvecklingsutskottet uppmanade EUF-kommittén att inte anta det nationella vägledande programmet, i avvaktan på fortsatt diskussion. Europaparlamentets ståndpunkt ignorerades.

AA. PFDJ kontrollerar och övervakar utlandseritreaner och eritreanska flyktingar genom landets ambassader, vilka utövar utpressning för att driva in skatter från diasporan och ”frivilliga” bidrag i utbyte mot tjänster, såsom id-handlingar, pass, personbevis och andra nödvändiga handlingar som flyktingar kan vara beroende av. Denna praxis bryter mot Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser. Ledarna för PFDJ:s ungdomsorganisation i Nederländerna har, förmodligen i syfte att tysta regimkritiker, inlett rättsprocesser mot nederländska akademiker, medier och statliga organ, med stöd av den politiska ledningen i Asmara. Även FN:s särskilda rapportör för mänskliga rättigheter har utsatts för hot.

1. Europaparlamentet noterar med stor oro den fortsatt bedrövliga människorättssituationen i Eritrea och den fullständiga avsaknaden av rättsstatlighet och mediefrihet.

2. Europaparlamentet betonar att man måste prioritera åtgärder för att motverka bristerna i rättsväsendet och arbeta för ett demokratiskt styre och ett återställande av rättsstaten, genom att få slut på det auktoritära styre som utövas med hjälp av fruktan för godtyckliga frihetsberövanden och fångenskap i isolering, tortyr och andra människorättskränkningar, varav vilka kan betecknas som brott mot mänskligheten.

3. Europaparlamentet uppmanar med kraft Eritreas regering att avskaffa systemet med obegränsad värnplikt genom att skriva ut soldater som har fullgjort sin obligatoriska 18 månader långa tjänstgöring, och därmed i praktiken avsluta systemet med att sätta soldater i tvångsarbete efter denna tid, att skapa möjlighet till vapenvägran samt att avskaffa de principer som gör det obligatoriskt för alla skolelever att tillbringa sitt sista skolår i ett militärt träningsläger. Parlamentet uppmanar den eritreanska regeringen att se till att ingen genomgår militärtjänstgöringen före 18 års ålder och att ingen invånare som passerat den aktiva värnpliktsåldern inkallas. Parlamentet noterar att de eritreanska myndigheterna i februari påminde om att EU-avtalet inte skulle innebära någon reform av landets politik för militärtjänstgöring.

4. Europaparlamentet anser att EUF-kommittén borde ha tagit hänsyn till utvecklingsutskottets rekommendationer om att det nationella vägledande programmet inte skulle antas och om att ytterligare diskussioner borde föras. Parlamentet anser att beslutet om att anta det nationella vägledande programmet för Eritrea trots parlamentets motstånd visar på ett demokratiunderskott och att det allvarligt undergräver parlamentets funktion att se till att EU:s utvecklingspolitiska mål förverkligas effektivt. Parlamentet yrkar här på att få tillsynsbefogenheter över EUF genom ett bindande

interinstitutionellt avtal med stöd av artikel 295 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet betonar att kommissionen automatiskt bör översända utvecklingsutskottets slutsatser om utkast till programplaneringsdokument till medlemsstaternas ständiga representationer.

5. Europaparlamentet noterar att 200 miljoner euro under de följande fem åren anslås till det nationella vägledande programmet inom ramen för den elfte Europeiska utvecklingsfonden i syfte att främja fattigdomsminskning och socioekonomisk utveckling, att tackla de grundläggande ekonomiska och politiska orsakerna till migration, och att finansiera projekt gällande förnybar energi, energieffektivitet och ekonomisk styrning. Parlamentet erinrar om att detta anslag kompletterar andra samarbetsområden, såsom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR).

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att de medel som anslås inte gagnar Eritreas regering utan att de strikt inriktas på att tillgodose det eritreanska folkets behov i fråga om utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och säkerhet samt yttrande-, press- och mötesfrihet. Parlamentet uppmanar med kraft EU att se till att det nyligen överenskomna utvecklingsbiståndet blir förenat med villkor, liksom också att det nationella vägledande programmet hjälper Eritrea att avgörande lägga om sin energipolitik för att alla ska få tillgång till energi, framför allt på landsbygden, som fortfarande inte är elektrifierad. Parlamentet anser dessutom att inslaget om samhällsstyrning i det nationella vägledande programmet starkt bör inrikta sig på genomförandet av rekommendationerna från den FN-ledda allmänna återkommande utvärderingen av mänskliga rättigheter.

7. Europaparlamentet påminner om att en ensamkommande minderårig först och främst är ett barn som eventuellt är i fara. Medlemsstaterna och EU måste ha skyddet av barn, och inte invandringspolitiken, som ledstjärna i frågor som gäller ensamkommande barn, så att den grundläggande principen om barnets bästa respekteras. Parlamentet påminner om att alla personer under 18 år utan undantag ska betraktas som barn och därmed som minderåriga. Parlamentet påpekar att det är dubbelt så vanligt att ensamkommande barn, framför allt flickor, råkar ut för problem och svårigheter jämfört med andra barn.

8. Europaparlamentet vädjar till det internationella samfundet och Eritreas utvecklingspartner att ingripa i situationen och utöva påtryckningar på Eritreas regering för att tillåta utländskt bistånd för att stödja utsatta samhällsgrupper innan krisen förvärras. Parlamentet kräver att EU vidtar omedelbara och effektiva åtgärder för att hjälpa det eritreanska folket att uthärda El Niño genom att garantera livsmedelstrygghet och tillgång till vatten och sanitet.

9. Europaparlamentet är fortfarande mycket oroat över människorättssituationen i landet. Parlamentet upprepar sin begäran till de eritreanska myndigheterna att omedelbart och villkorslöst frige parlamentsledamöter, journalister (inberäknat den svenska medborgaren Dawit Isaak, som det inte hörts något av sedan 2005), politiska fångar och samvetsfångar.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka få tydliga garantier från regeringen i Eritrea om att den kommer att genomföra demokratiska reformer och garantera respekten för mänskliga rättigheter, och bl.a. genomföra de rekommendationer som utarbetades vid den 18:e sessionen i arbetsgruppen för den allmänna återkommande utvärderingen, som landet godkände den 7 februari 2014. Parlamentet uppmanar regeringen att låta FN:s och Afrikanska unionens oberoende experter, däribland FN:s särskilda rapportör, få resa in i landet, och att låta undersökningskommissionen om situationen för mänskliga rättigheter i Eritrea få utföra sitt uppdrag fullt ut och samarbeta med den, även i frågor som rör offentliga finanser.

11. Europaparlamentet påminner om att religionsfrihet är en grundläggande rättighet och fördömer skarpt alla former av våld och diskriminering på grund av religion.

12. Europaparlamentet välkomnar den eritreanska regeringens åtgärder för att bekämpa kvinnlig könsstympning. Parlamentet uppmanar regeringen att i allmänhet främja och värna kvinnors rättigheter, bland annat genom att vidta ytterligare åtgärder för att bekämpa skadliga sedvänjor, såsom barnäktenskap, tidiga äktenskap och tvångsäktenskap, samt att upphöra med straffriheten för sexuellt våld. Parlamentet uppmanar den eritreanska regeringen att respektera hushåll där ensamstående kvinnor är överhuvud och se till att de får stöd och skyddas.

13. Europaparlamentet fördömer den eritreanska regeringens användning av den s.k. diasporaskatt som eritreaner i förskingringen tvingas betala genom utpressning och andra olagliga metoder. Denna skatt, som strider mot flera FN-resolutioner, syftar till att finansiera väpnade grupper i grannländerna och därigenom destabilisera regionen. Parlamentet uppmanar med kraft regeringen att upphöra med sin ”skuld-genom-sammankopplingspolitik”, där man riktar in sig på familjemedlemmarna till dem som undviker värnplikt, försöker fly från Eritrea eller undviker att betala den inkomstskatt på två procent som regeringen ålägger eritreaner utomlands.

14. Europaparlamentet begär att Eritrea ska underteckna, ratificera och omedelbart anta FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och fullständigt efterleva sina skyldigheter enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter, som båda förbjuder tortyr. Parlamentet noterar med oro att offentliga och privata aktörer, även företag, strängt begränsas genom den statliga kontrollen. Parlamentet påpekar att bristen på varje form av förvaltning av offentliga finanser, inklusive avsaknaden av en statsbudget, gör budgetkontroll omöjlig, och att de styrandes centralbankskontroller som medför att olika finansiella resurser slås ihop och sedan inte kan spåras kan uppmuntra militära inköp och därmed bidra till terrorism och destabilisering i regionen.

15. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla internationella företag som investerar i Eritrea att agera med fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna och att inte göra någon skada.

16. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s medlemsstater att utreda den roll som PFDJ och dess olika falanger spelar, däribland ungdomsfalangen, samt att förbjuda alla former av föreningar och verksamhet som direkt stöder kontroll och övervakning i Europa, underminerar demokratiska principer och rättsstaten samt skapar system för trakasserier och utpressning. Medlemsstaterna uppmanas med kraft att sätta stopp för beskattningen av utlandseritreaner och att undersöka finansiella transaktioner som hör samman med alla andra former av ”bidrag” från utländska föreningar med kopplingar till den eritreanska regeringen, samt att fullt ut värna asylrätten för alla eritreanska flyktingar i Europa.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen, Afrikanska unionens råd, FN:s generalsekreterare, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och till de eritreanska myndigheterna.